

GŁADZONY (5) *part praet pass impf i pf*

impf (3) *RejAp, BiałKat, GosłCast, pf* (2) *Leop, KochSob.*

a oraz o jasne.

sg m N gładzony (2). *♦ m a. n G* gładzon(e)go (1). *♦ pl N subst* gładzone (2); -é (1), -(e) (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII w.

1. Gładki, o równej powierzchni, bez chropowatości, wypolerowany; *expolitus, levatior, levatus, levigator, levigatus, limatus, lubricatus, politus, punicatus, rasilis Cn* (3) :

Wyrażenia: »czoło jak marmor gładzony« (1): Nos iáko íznur vplećiony: Czoło iák mármór gładzony *KochSob* 68.

»kamień gładzony (1): áno buduią dom boży wielki: á kościół z kámieniá gładzonego [*ex lapidibus politis*] *Leop* 3.*Esdr* 6/9.

W przen (1) : Ale żeby on drugim/ álbo drugi z niego Zył: ten tor ieft gładzony/ żywotá ludzkiego *GosłCast* 43.

2. *Unicestwiany* (2) :

a. *Znoszony, kasowany, puszczany w niepamięć* (1) :

Fraza: »grzechy bywają gładzone« (1): Którymi ípołoby grzechy bywáią gładzone. *BiałKat* 161 *marg.*

b. *Tępiony, niszczone* (1) : A tu Pan vpomináć raczy káždy kościół [...] / áby takie ísprawy ktoreby namniey odśtępowały od ízczyrey woley/ náuki/ [...] były w nim prześtrzegáne/ gładzone/ wymiotáne. *RejAp* 30v.

Synonim: 1. rowny.

Cf **GŁADKI, GŁADZIĆ**

AL